

Борбата

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
14 ДЕКЕМВРИ
СЪБОТА
1968
ГОД. XXVI
Бр. 149
(2505)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ПОВЕЧЕ И ПО-КАЧЕСТВЕНА РАБОТА

Разговор на крак с първенците-механизатори ★ През новата година-нови дръзновения

В еднодневната екскурзия до Габрово участват първенците-механизатори и шофьори от лятната и есенната селскостопанска кампания в окръга. Шофьорът на автобуса на Окръжния кооперативен съюз Нено Игнатов, както винаги припряно и неспокоен, се вълнува и сега.

— Хайде, няма какво да чакаме! Да тръгваме. . . Който дошъл, дошъл. Иначе слизам от колата и. . . някой от вас да сяда зад кормилото.

Със закачлива усмивка механизаторите отправят поглед към шофьора, сякаш искат да му отговорят:

— Че какво пък, слез де! И с по-тежки случаи сме се справяли. . .

Вдясно на седалката до мен е зад мястото слабичък младеж. Той е съсредоточил поглед напред и отнесе някъде далече своите мисли. Какво ли го вълнува в този момент?

— Вие откъде сте? — подкача чам го аз.

— От Кесарево!

— Механизатор или шофьор?

— Шофьор.

Да, шофьор, шофьорът-окръжен първенец, комсомолецът Марин Костадинов. Той е „навъртял“ със своя мощен ЗИЛ-130 повече от 200 000 тонкилометра. Пресметнал е до края на годината още над 20 000. А сега може и за ден да се откъсне от кормилото.

— Незначителна работа — споделя скромно Костадинов.

Е да, незначителна работа — 70 000 тонкилометра над плана, няколко стотин литра масло икономия и прочие. . . Всичко това за скромния младеж е „незначително“.

Когато Маринчо тръгна за Велико Търново, съпругата му нарече:

— Да не забравих подаръци за новата година! . . . Нима трябва напомняне! Той, 25-годишният младеж, е не само добър шофьор, но и отличен сватков и баща. Вече на втора рожба се ражда. . .

Със знатния полкрановски механизатор Стефан Райков не за първи път се срещаме. Искрен, пряк и откровен, приятен е да беседвам с него.

— Е, с „Беларус“ — а 11 000 ва ми поставили, но аз имам вече над 14 000 декара мека оран. . .

Ала не изпълнението на плана на вълнува сега Стефан. Нещо му е криво. Пролетес, когато комплектуваха бригадата при уедената механизираниа зеленчукова градина в Поликраище с техника, трябваше да отдели част от машините и на комплексираната бригада. Но той разбира много добре, че това бе неизбежно и за следващата година може би те ще получат ново попълнение от машини.

В Джулюнското стопанство Тодор Хр. Тодоров се ползува с името на един от челните механизатори. По жътвата работи с комбайна, а след това през цялата година със сменника си Иван Николов — на машината джел.

— Вие, другарю Тодоров, с какво посрещате новата година?

— Аз ли? Бях обещал едно 18 000. „Събрах“ съм вече 20 000, а докрая на годината, здраве да е, ще станат повече от 22 000 декара мека оран. Но за възможностите на ДТ-то, това не е всичко. . . — за ключи някак неудовлетворен той.

Четвърта година все окръжен първенец в есенната селскостопанска кампания, механизаторът Георги Чонев от ТКЗС — Са моводене се е сраснал със своя „Беларус“. Безспорен майстор. А миналата година и „Народен орден на труда“ — бронзов за селбата получи.

— С цифрите не съм много приятел — шеговито споделя Георги. — Но сигурно през новата година направеното от мен ще бъде и повече, и по-качествено. . .

Такава беше „декларацията“ и на тракториста Стоян Драганов и сменника му Давидко Николов от Михалци, на шофьора Димитър Генев от Обелине, на Петър Янков от Родина.

Безспорния майстор и първенец в жътвата тази година комбайнера 1000-тонник Веселин Вълчев от Бедочерковското кооперативно стопанство. . .

Наближаваме Габрово. Мислите ни се насочиха към града, който е един от създателите на родината ни промишленост.

Г. МУСИНСКИ

Такава беше „декларацията“ и на тракториста Стоян Драганов и сменника му Давидко Николов от Михалци, на шофьора Димитър Генев от Обелине, на Петър Янков от Родина.

Безспорния майстор и първенец в жътвата тази година комбайнера 1000-тонник Веселин Вълчев от Бедочерковското кооперативно стопанство. . .

Наближаваме Габрово. Мислите ни се насочиха към града, който е един от създателите на родината ни промишленост.

Г. МУСИНСКИ

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА

ОСТАВАТ 15 РАБОТНИ ДНИ

Над световното равнище

Благодарение на разгърнатата се трудова и политическа активност в чест на 25-годишнината на Девети септември и на осъществяване мероприятия във връзка с критичния анализ и 44-то постановление за рентабилността, колективът на ДПЗХ „Трифон Саралиев“ изпълни своя годишен производствен план на 12 декември. До края на годината ще бъде произведена надпланова продукция за около 400 000 лева.

За този успех особено допринася работата на цеха в Полски Тръмбеш с ръководител Иван Бонев, приключил годишната производствена програма на 4 декември. На 11 декември изпълни годишния си план и цехът във Велико Търново с ръководител Георги Мойсеев. По спецификация показател „Натоварване на сантиметър валова дължина“ за единадесетмесечие то предприятието постигна 105 кг при средно за страната 82 кг, а само цехът в Полски Тръмбеш отчете 120 кг, докато световното достижение е 112 килограма. За единадесетмесечие планът за производителността на труда беше преизпълнен с 3 на сто.

Ат. Атанасов

Достоен рапорт

Трудолюбиви са хората от бригадата на Трифон Карашранов в с. Първомайци. Затова земята им се отплаща добре. Макар че годината бе сушава, добивите от зеленчуковите култури са добри. Годишната програма е изпълнена 134 на сто и вместо за 310 000 лв. до края на годината бригадата ще отчете продукция за 450 000 лева.

Особено голямо внимание тази година бе отделено на корнишните. Грижите на стопаните бяха възнаградени. От тях в касата на стопанството постъпиха 161 000 лева. Доброкачествената продукция бе напреме извезена и изкупена от „Булгарплод“, а нестандартната — преработена в турции в местната консервна работилница. Напълнени са над 2200 бурета с кисели краставички, от които стопанството получи 85 000 лв. надпланова печалба.

Зеленчукопроизводителите разполагат с 1000 дека земя, която използват рационално. Но с това възможностите за получаване на по-високи доходи от нея не се изчерпват. Търсят се такива култури като карфиол и керлаба, от които могат да се извлекат допълнителни печалби. За следващата година се очертават още по-добри сортове — ще бъде засят новият холандски сорт корнишон „Хокос“.

Всичко това потвърждава желанието на хората от бригадата на Трифон Карашранов да посрещнат юбилейната годишнина с високи трудови постижения.

А. Гецов

В ДИП „Васил Мавриков“ — още 80 автоматични стана

С поредното разширение на ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново влизат в строя нови 80 автоматични стана родно производство. На 9 декември бяха монтирани и последният стан. В продължение на десетина дни бригадите на Иван Димитров, Стефан Ботев, Тодор Николов и Кирил Шурлев, под въешото ръководство на Иван Панев, отговорно за поддържането на машините в гъвкавия цех, се справиха с отговорната задача. Шлосерите не само извършиха монтажа, но и задвижваха машините на празен ход. Отличиха се и електромонтажниците на Васил Стоянов, които „захранваха“ машините с ток.

Вече 40 стана работят на две сменни. В близките дни ще бъдат пуснати в действие и останалите, ще се премине на три сменни, с оглед до края на годината новото разширение да даде над 75 000 т гъвкави. Задачата е трудна, защото се закъсня със строителството, но гъвкавите са упорити хора и те ще се справят.

Перспективата е още в първите месеци на изминалата година да се монтират нови 20 стана или сгосте машини, ще трябва да увеличат производствена мощ на предприятието с 12—15 на сто.

Др. Велев

ПРАЗНИК ЗА КОЛЕКТИВА НА ЗАВОД „ИВАИЛО“

ПРЕХОДНОТО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ — ЗАВИНАГИ В ЗАВОДА ★ ГОДИШНИЯТ ПЛАН Е ИЗПЪЛНЕН ОЩЕ НА 1 НОЕМВРИ

Вчера работниците и служителите от електромеханичен завод „Ивайло“ ямаха голям празник. За постигнатите високи трудови успехи на колектива на завода бе връчен орден „Червено знаме на труда“ и преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи, което остава завинаги в завода, по-неже колективът го държи в своя ръце вече пет поредни години.

На тържеството бяха дошли много гости. Сред тях бяха членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, председател на Централния комитет на Профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и енергетиката Иван Димитров и други.

Директорът на завода инж. Мичо Понковски говори за успехите, които е постигнал заводът през последните няколко дни.

Прочетен бе указ на Президиума на Народното събрание за награждаване с високи правителствени отличия ръководители, инженери, работници и строители.

Първият секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов поздрави заводския колектив и пожела на работниците и инженерно-техническите кадри да посрещнат 25-годишнината на социалистическата революция у нас с още по-големи успехи.

Другарят Иван Димитров приветства колектива и обяви решението на бюрото на Централния комитет на Профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и енергетиката да награди заводската профорганизация с магнетофон.

Председателят на заводския профкомитет Иван Ралев прочете рапорт-телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия.

Дневни * Вести

ДВУДНЕВЕН семинар със секретариите на градските и общинските комитети на БКП, отговарящи за идеологическата работа в градовете и общините на окръга, започна вчера във Велико Търново. Пред участниците в семинара говориха Васил Вичев — от групата за социологични изследвания при ЦК на БКП, и Борис Дилков — член на лекторската група при ЦК на БКП.

ДВЕ ЛЕКЦИИ изнесоха в четвъртък ст. научните сътрудници от Комплексната опитна станция в Павликени Йосиф Петров и Ст. Стефанов пред участниците в школата по зърнопроизводство, организирана от Окръжното ръководство на БЗНС.

ЕДНА ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНА ГОДИШНИНА

Бунтът на моряците от крайцера „Надежда“ ★ На 15 декември 1918 година моряците вдигат знамето на революцията

др. Тодор ШИШКОВ.

България първа излезе от Първата световна война, последвана от останалите държави на така наречения троен съюз. Върху моралния дух на войниците и моряците неотразимо действваха идеите на двете руски революции. Гладът, мизерията обхващаха все по-широки народни маси в страната и на фронта.

По това време в първата половина на септември 1918 г. в учебния крайцер „Надежда“ се намираше в пристанището на Севастопол, където беше изпратен да му се направи ремонт. На 15 декември 1918 година въстаналите матроси вдигнаха знамето на революцията в крайцера. Най-големият кораб на флота на „негово величество“ се

(Продължава на 2 стр.)

СРЕЩА В КОРАБА „ВЕЛИКО ТЪРНОВО“

От няколко години служители те от Градския общински народен съвет във Велико Търново поддържат дружески връзки с екипажа на моторния кораб „Велико Търново“. Тези хубави отношения датират още от първите дни, когато корабът бе пуснат на вода. . . Всяка година двата колектива отчитат и приемят нови задължения, укрепва дружбата им.

Тези дни представителна група от Градския общински народен съвет посети екипажа на кораба, който бе доплавал в Бургаския залив след двумесечен рейс. Корабът все още не бе приет в самото пристанище, а чакаше на рейд. Катер отведе групата ни до кораба. Срещата между моряците и великотърновчани бе топла, сърдечна, дружеска. На състоялото се тържество бяха разменени поздравления и подаръци.

Председателят на профкомитета при кораба Иван Ралчев поздрави гостите с „добре дошли“, разказа за живота и работата на екипажа. Секретарят на изпълкома на Градския общински народен съвет Петър Деков — ръководител на групата, благодари за радушия прием и пожела на моряците щастливо плаване. След това бе подписан договорът за шефство за 1969 година. Разменени бяха мисли по организирането на нови срещи.

Хр. Русев

председател на профкомитета при Градския общински народен съвет — Велико Търново

СЛЕД ПОЛОВИН ВЕК...

Срещите със стари приятели са били винаги трогателни. А на среща след 50 години човек отива развълнуван от различни мисли.

Само след няколко дни в Севастопол ще се съберат участниците в бунта на българския крайцер „Надежда“ със стари съветски болшевики. Един от малкото живи участници в бунта е Христо Сакакушев от Свищов, с когото разговорях в навечерието на заминаването ми за великата съветска страна.

— Тази среща очаквах с нетърпение — сподели старият моряк. — Не съм сигурен дали ще се познаям с другарите, но аз едно съм уверен — „малката“ Тая ще позная. Тя сега вече е на 65 години, но очи като нейните не се забравят. Тя ни беше свързката с болшевиките — техници на крайцера ни. В своята малка кошничка, заедно със закуската на баща си, тя ни носеше позиви, бюлетени, листовки с речите на Ленин. . . Съжалявам, че Спас — ръководителят на бунта, почина тази есен и не ще присъства на срещата. Аз съм много доволен и чрез вестник „Борба“ искам да изкажа благодарност на тези, които ще ни доставят минути на радост. . .

М. Самоковлева

Свиква се сесия на Народното събрание

Президиумът на Народното събрание въз основа на чл. 19, алинея 1-ва и чл. 35, точка 1-ва от Конституцията на Народна република България

ПОСТАНОВАВА:

свиква Петото Народно събрание на осма сесия на 27 декември 1968 г. в 9 часа.

София, 13 декември 1968 г.

Председател на Президиума на Народното събрание

Г. ТРАЙКОВ

Секретар на Президиума на Народното събрание

М. МИНЧЕВ

ПО СВЕТА ☆ ПО СВЕТА

НОВОТО ПРАВИТЕЛСТВО НА ИТАЛИЯ

РИМ, 13 декември (ТАСС) — След триседмична правителствена криза в Италия беше образувано ново правителство. Снони политическият секретар на християндемократическата партия М. Румор, на когото беше възложено да състави новото правителство, посети президента на републиката Дж. Сарагат и му връчи списък на министрите. Предиентът подписа декрети, с които назначава М. Румор за председател на министерския съвет и новите членове на правителството.

Както се и очакваше, новият кабинет на Италия погъна предимната правителствена коалиция на така наречената „лява център“ (християндемократи, социалисти и републиканци).

НА ПЪТ ЗА РОДИНАТА

ХАВАНА, 13 декември (кор. на БТА) — Вчера отпътува за родината част от младежката бригада „Георги Димитров“, която в продължение на близо

две години работи в Куба, подпомагайки изпълнението на стоящите пред кубинския народ икономически задачи.

ДЕКЛАРАЦИЯ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ НА ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

ЛОНДОН, 13 декември (ТАСС) — Правителството на Уилсън да завие още по налясно — такава е целта на написана, упражнявана върху правителството от английския крупен капитал и консервативната партия. Това се казва в декларация на политическия комитет на ко-

мунистическата партия на Великобритания във връзка със записките се искания в Англия да се създаде така наречено „коалиционно“ правителство, т.е. правителство с участието на представители на консервативната партия.

КНИГА ЗА СЪВЕТСКИ РАЗУЗНАВАЧ

МОСКВА, 13 декември (ТАСС) — За съветския разузнавач Иля Светлов, който осъществи операцията на известния фашински диверсант Ото Скорпион за ликвидиране на Сталин,

Рузвелт и Чърчил на Техеранската конференция през 1943 г., разказва книгата на Виктор Егоров „Заговорът против „Ерика“. Тя е пусната в Москва от издателство „Советская Россия“.

КОМУНИСТИЧЕСКАТА НЕПРИМИРИМОСТ И АДМИНИСТРАТИВНОТО РАЗПОРЕЖДАНЕ

Разискванията откри главният счетоводител Мария Цивнев. Той изрази съгласие с основните оценки и изводи, направени в доклада на партийното бюро. Подхваща съществени въпроси, пряко свързани с повишаване рентабилността, но се ограничаваше само с констатацията, че липсва възможност при приемането и съхраняването на суровините, при окъчването им в тропиците и тяхното използване в производството на шперплат и фурнир. Всички в залата бяха убедени, че комунистичният главен счетоводител трябва да бъде най-остро да реагира срещу тази основна слабост в завода. Той би могъл и на други партийни събрания или в партийните групи в цеховете още в началото на годината с конкретни данни да въоръжи комунистите и всички работници в борбата за оползотворяване на суровините. Той разполага и с данните от критичния анализ. Много от тези данни вече са достояние на колектива. Но те като че ли са останали заключени в папките. На др. Цивнев са известни партийните средства, чрез които трябва да се дължи бързо съдействието на комунистите, на целия колектив. С пределна яснота за тези средства и дълга на комунистичния напор в своя доклад пред Юлския пленум др. Тодор Живков. Но и след този пленум др. Цивнев апелира за административни разпо-

реждания, за заповед от страна на директора.

Някак странно прозвуча всяко това на едно годишно-отчетно събрание. Всъщност комунистичният, който има пряко административно задължение да предприеме и осъществява различни инициативи за подобряване икономическата работа в завода, да предлага ефикасни мерки, очаква друг да направи това. А нему е поверено ръководството на опитен колектив от икономисти, които с работата си е доказал, че може да се справя и с по-трудни задачи. Този колектив именно би въоръжил партийната организация с ярки факти, които да й послужат за основа във възпитателната работа, той най-добре би използвал присъщата на комунистичната непримиримост към недостатъците.

Точиларят Васил Малчев с болка говори, че се разпоява ценна суровина и че срещу това не се вземат ефикасни мерки. Той дори назова цифри, малко преувеличени, може би.

— Цялото село Чолаковици се снабди с топливо. В реката също оставихме да изтече много дървесина.

Тези негови думи бяха подкрепени и от Величко Арменчев, и от други, изказали се за събраните другари. Другарят Арменчев посочи редица недостатъци по поддържането на техниката.

Общо 10-те другари, взели участие в разискванията, от всички 84 присъстващи на събранията, правилно разкриха усехите и недостатъците в работата на заводската партийна организация, перспективите.

Колективът на дървообработващия завод „Димитър Благоев“ през последните години се наложил със своята добра дейност. За кратко време под ръководството на партийната организация, с активната помощ на ОКР-ния и Градския комитет на БКП, предприятието от губещо станало печелившо. Паралелно с осъществяването на тази трудна задача, ръководството полагаше големи усилия за неговото разширяване. Изградил се нов цех за плоскост от дървесни частини, който по същество се равнява на стария завод. Наистина, извършена бе огромна работа. И тъкмо когато всички трябваха да се радват на успеха от голямото начинание, възникнаха нови трудности. Френските специалисти не можаха да осигурят нормална работа на техниката, да докажат нейното практическо и теоретическо натоварване. Дълго продължиха пробите и без да довършат своята работа, без да предадат официално цеха, те напуснаха страната. Започнаха дълги препирки. . . В това време, разбира се, ръководството на завода, партийната организация не престанаха нито за миг да влагат всичките си сили за усъвършенстване на новото производство. От старите цехове бяха подбрани най-добрите и висококвалифицирани работници. В новия цех дойдоха близо една четвърт от комунистите. В него сега работят комунисти, комсомолци и безпартийни предимно със средно и средно специално образование, специалисти с висше образование.

Няма съмнение, че скоро трудностите ще бъдат надвити. Такъв оптимизъм се чувствуваше и на годишното събрание. Остана обаче открит въпросът за по-голямата инициатива и участието на комунистите в ре-

реждането на проблемите с помощта на изпитаните партийни средства. Незадоволителните резултати по икономическите показатели тази година са в разрез с големите усилия за повишаване рентабилността. Направена е крачка назад. Себестойността на шперплата, фурнира и други изделия е повишена в сравнение с миналите години. Тя е по-висока и от средните показатели за отрасъла в страната. А от 1 януари 1969 година се възврат в сила новите фабрично-заводски цени, които поставят още по-големи изисквания.

Напълно естествено е, че ключът към решаване на всички въпроси е в ръцете на комунистите. Комунистическата непримиримост срещу разхищенията на суровините, непрекъснатият стремеж да се разкриват и използват всички резерви, правилно и навреме да се осъществяват мероприятията след критичния анализ, широката възпитателна работа, ще намалят нуждата от административни разпоредения, а необходимите такива ще имат действително по-голямо въздействие.

На събранията бяха подигнати някои въпроси, свързани с автобусния транспорт до завода, с битовите условия. По тях партийното бюро и ръководството има правилно разбиране. Нужна е обаче по-енергична намеса на Великогърновския градски народен съвет в решаване на проблема за транспорта, търговското обслужване и обезпечаване достатъчно вода за нуждите на заводския колектив.

Иван КОЛЕВ

Разговор с майката-героиня баба Съба Енева от с. Коевци.

См. П. ИЛИЕВ

Съветничката и хората от квартала

Снегът не иска да спре. Време му е — може да вали цяла седмица. Приветлив и романтичен е старинният град, обвит в белия воал на зимата.

В такъв ден се озовах при секретаря на изплъчката на Градския народен съвет във Велико Търново. С него — Петър Девков, сме делови, кратки.

Бихте ли посочили един от най-активните съветници. . . Просто искам да го видя и да разговаряме. . .

След миг вече преодолявам барикадата от запърпени чадъри. Ето ме в дамски отел на шивашко ателие на Промкомбината. Равномерно съскане на електрически шевни машини изпълва залата. От пръв поглед се вижда, че тука не се губи дори секунда. В тази обстановка намерих съветничката а кв. „Димитър Благоев“ Гинка Стефанова Лалева. Пред мене е възпитателка, енергична жена на средна възраст, с леко поправени коси. Запознаваме се.

И започваме по същество разговор. Един изпитан е делово разказ. Цели 17 години са минали в неуморен труд за добротата на хората в нашия град. Отначало Гинка Лалева работи като заместник-секретар на отечественофронтовска организация в квартал „Трудов фронт“. Сега е съветник на 24-ти избирателен район и секретар на 19-та низова организация в квартал „Димитър Благоев“. А това я прави непосредствено свързана с хората от нейния квартал.

— За да вижнем в нуждите и да разбираш желанията на своите избиратели, трябва да се намиращ винаги сред тях. И освен това работата с избирателите е немислима без съвместните усилия с ръководството на отечественофронтовската орга-

Лайпцигският процес

35 години от заключителната реч на Георги Димитров

За друг процес едва ли е писано толкова много, толкова черковнически и толкова всемирно. Процесът и неговият герой станаха сюжет на бележитични творения, на киноесета и на изобразителни произведения. Стенограмите му са разгънати лист по лист и са преценявани фраза по фраза. Героят на процеса — Георги Димитров — е характеризирал всемирно.

Какво ново би могло да се прибави към това немислено голям и пълен обект?

В миналото процеси от подобен характер е имало, но никой от тях не е бил обхванен с толкова широко внимание и с толкова траен интерес.

Знаменитите процеси на Калас, Силвен, Дела Бара, по кои-

то Волтер с рядка за епохата смелост защити жертвите на черковния обскурантизъм, засега френския живот и техният оглас останали заключени в градините на Франция.

Процесът Драйфус от последното десетилетие на миналия век, предизвикал горещата заплата на Емил Зола и Анастол Франс, развълнувал западноевропейската общественост, но не излезе извън нейната сфера и загубил след оправдането на жертвата му — капитан Драйфус.

Процесът Сакко и Ванцетти от 1921 година в САЩ предизвика булени протести в целия свят, но бързо загубил след екзекуцията на жертвите му през 1927 година.

От 23 декември 1933 година, когато Лайпцигският съд произнесе оправдателна присъда за Георги Димитров, Попов, Танев и Торглер, до днес, след 35 години, този процес и неговият герой, Георги Димитров, не слязат от дневния ред не само на нашата, но и на чуждия политически печат.

Този факт се дължи на няколко причини.

В процеса израсна пред света образът на един неизвестен син на малък и също така малко познат народ, чиято смелост, благородство и широка политическа култура направиха силно впечатление на всички.

В продължение на 10 месеца Георги Димитров е поставен при изключително затворнически режим. Цели 5 месеца го държат ден и нощ с вериги на ръце — нещо, което не се предвиждало дори за осъдените на смърт. Той е напълно изолиран от близки и от външния свят.

По средата на следствието той е изоставен от своя защитник д-р Вернер Виле, а през време на процеса е и пренебрегван и зле съветван от назначената му д'офици адвокат д-р Паул Тайхерт. И все пак в кореспонденцията си до тях той запазва спокоен, коректен и учтив език, отдавайки поведение то им на жестокостта на режима, който ги принуждава да постъпват против съвестта си.

Светилата на френската адвокатура: Жиафери, Каминичи, Торес изявяват готовност да поемат защитата му. Съдът не ги допуска. Непознаващ германската съдебна процедура и лишан от компетентна защита, Георги Димитров е поставен в трагично положение в навечерието на самия процес. Той не се отчайва и поема сам защитата си, която, въпреки постоянните спънки от страна на председател д-р Бюнгер, изнася с рядък талант на учудваща висота, установява, че процесът е организиран шантаж, от фашистите и превръща главния свидетел, коруптирания и всемогъщ министър-председател на Германия Гьоринг в едно жалко, смешно и разярено джудже.

Както в затвора, така и в своята пелодария Георги Димитров проявява сърдечна загриженост за своите другари. В центъра на своята заключителна реч, произнесена на 16 декември, той защитава преди всички престъжия на комунистическото движение; великото дело на работническата класа и свободата на човека. Защищава делото на Съветския съюз, честта и културата на своя народ.

Не случайно работниците, селяните и прогресивната интелгенция от цялото земно кълбо заклеиха в многобройни и грандиозни демонстрации Лайпцигския процес и защитиха смелите антифашистки борец, който стана не само световна знаменитост, но и легендарна личност.

Лайпцигският процес и днес е актуален, защото повдигнатите в него въпроси и днес си остават на дневен ред.

Димо КАЗАСОВ

ЕДНА ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНА ГОДИШНИНА

(Продължение от стр. 1)

оказа на позициите на революцията — в борба срещу прожекцията тогава противонародна политика.

Бунтът на „Надежда“ дойде в резултат на нестихналата политическа криза в страната от края на първата империалистическа война, на народното недоволство срещу буржоазията. Той бе нов израз на силната дружба между българите и русите, между работниците и матросите.

Прояви се интернационалната пролетарска солидарност на трудеците се и матросите с победата Октомврийска социалистическа революция. Ние показваме на целия свят пред лицето на въоръжената до зъби англо-френска ескадра пред бреговете на Крим и Одеса, че нас не ще могат никога да ни използват за пушечно месо срещу младата Червена армия.

Въстания в обстановка на надигаща се революция в Европа, ние оказваме силно влияние върху английските и френските морари. Затова бунтът на крайцера „Надежда“ може да

се счита като едно звено в разгърнатото се през пролетта на 1919 година интернационално движение срещу интервентските войски, известно под името черноморски бунт, в който най-голямо участие взеха френските морари.

Но ние бяхме млади и неопитни. Малцина от нас имаха възможност във Варна да посещават събранията, които се устройваха в клуба на партията на тесните социалисти. По същите причини твърде късно потърсихме помощта на болшевишката партия в лицето на севасторолските комунисти.

По случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция Президиумът на народното събрание миналата година издаде указ за награждаване с ордени всички участници в бунта. Въпреки че вече сме 70-годишни, живите участници в бунта на крайцера сме щастливи, че мечтите ни се сбъднали и можем да бъдем още полезни, според силите си, в изграждането на социалистическото си отечество — Народна република България.

КИНО

„ПАРИЖ — ВАРШАВА БЕЗ ВИЗА“

Подскрият игрален филм „Париж — Варшава без виза“ е посветен на летците, на хората, които владеят безкрайните простори на небето. В интерес на приключенска форма, изпълнена с редица комедийни ситуации и взаимоотношения между героите, сценаристът Казимеж Козневски и режисьорът Хороним Лжибил са успели да разкрият живота на летците с цялата му сложност и романтика. . .

Едно след друго следват приключенията на лейтенант Янота. От тежките дни на войната, те ни водят към настоящето и очертават интересни образи на филмови герои. И все пак едно от тях, най-близко и по време, и до сърцето на Янота, става естествено център и на филма, и на нашето внимание. При един от редовните си курсове пилотът на пасажерски самолет Янота превозва от Варшава за Париж новия посланик на Полша. На връщане той докарва тайно, след много и ко-

мични, и истински драматични перипетии, едно младо и симпатично момиче, което в бъдеще ще го чака след всеки негов полет. . .

В този простицък, но логично изграден киноразказ ситуацията следва една след друга, без да дават възможност на зрителите нито за миг да отклонят вниманието си от тях. Очелите ни с привлекателните багри на приключението и хумора, те до ставят истинско удоволствие и отмора. В този смисъл очакваме полския игрален филм „Париж — Варшава без виза“ да остави приятни чувства у любителите на киномото. Още повече, че в него те отново ще се срещнат с Пола Ракса, една от талантливите млади киноактриси на Полша, позната у нас от филмите „Беата“, „Пепелища“ и „Зося“. . .

(Филмът „Париж — Варшава без виза“ е следващата програма на кино „Девети септември“ — Велико Търново).

„ДЕНЯТ, В КОЙТО РИБИТЕ ИЗПЛУВАХА“

Един от най-известните прогресивни гръцки кинорежисьори Михалис Какоянис, чийто интересен филм „Зорба гръцък“ видяхме по нашите екрани, сега се представя с новия си филм „Денят, в който рибите изплуваха“.

Това е едно интересно и доста необичайно заглавие на кинотворба, още невидяна от нашите зрители. Уверени сме обаче, че след проекцията на този филм нито един от вас няма да си излезе от залата с усещането за несъответствие между заглавието, темата и проблемите, които поставя в него талантливият, маймачно мислещ гръцки кинорежисьор. Защото „Денят, в който рибите изплуваха“ ще ви накара да усетите тревожното подводно течение на една остро актуална, дълбоко възмущаваща мисъл, намерила своето изпълнение в един по-скоро драматично-предупредяващ, отколкото забавно-комедийен филм.

За сюжетна основа Какоянис е използвал нашумелия случай при Паломарес, където американски военен самолет случайно изпуска две атомни бомби. Целият филм е издържан в комедийен тон. Истинската трагедия започва в момента, в кой-

то до почти истерично, напълно безприщно веселящата се многонационална човешка тълпа изплува мъртвите риби от заразеното от радиоактивни вещества море.

В „Денят, в който рибите изплуваха“ причудливо се смесват фантастиката, гротеската, реалността, настоящето и бъдещето. Над всичко обаче звучи дълбокохуманната тревожна мисъл на художника и човека Михалис Какоянис за съдбата на нашата цивилизация, за надвисналата заплаха от атомно унищожаване на съвременния свят. Да не забравяме, че и в този филм Какоянис работи с известния гръцки композитор Микис Тео доракис.

(Филмът „Денят, в който рибите изплуваха“ е следващата програма на кино „Искра“ — Велико Търново).

Машиностроителен завод — Килифарево, Велико Търново

ТЪРСИ

СРЕДНИ ТЕХНИЦИ за конструктори и технологи.

Заплата съгласно щатните таблици.

Постъпване веднага.

2-2

СВЕТИНИ НА ДРУЖБАТА

Много са паметниците на животворната българо-руска дружба по родната земя. Това са светини, символи на великата саможертва на братския руски народ в името на свободата ни.

Край село Мария се издигат два паметника на признателността. Край единия, този на Маринската дъбрава, населението е послало зелен килим от борови насаждения. Районът е благоустроен. Запазени са и част от околните на героите от 34-ти Драгунски и 36-ти Орловски полк, които през паметната 1877 г. тук са водили неравни боеве.

Често край тези паметници изват пионери, комсомолци, хора с побелети коси.

Дошли са пионери от Руховици, пионери и комсомолци от Мария, Чакали, Палици и Костел. Носят цветя. Водят ги учителите Стоян Изаов, Попов, Рашо Рашев, Петър Кастров. С тях са всички учители. . . Народният учител-пензионер Никола Никифоров разказва за голямата битка. . .

Земя, скъпа, родна земя! Въземам шепата пръст и я целувам. Вглеждам се в сините скали на Мария, от които, за да не попаднем в плен, се хвърля цяло конно полделение драгуни. . . Оживява разказът на моя баба, как хората от моето село прибирали труповете на братушките, как след свободата с благодарност издигнали паметниците. . .

Гледам двата паметника и сякаш чувам думите на моя учител: „Снемете шапки и мижене на пръсти през тези места светини!“.

Н. НЕДЯЛКОВ

В курса по битова култура

От няколко години в с. Иванча, под ръководството на Отечествен фронт, се организира през зимата курсове за изучаване на шев, бродерия, готварство.

И тази година 24 кооператорки, между които 15 комсомолки, започнаха да се учат под ръководството на Йорданка Любенова.

Създадени са добри условия за занятията.

Наред с изучаването на теориите, курсистките, по инициатива на ръководителката си, подготвят пиеса, която ще изнесат за Нова година. След завършването на курса ще бъде подредена пък изложба с изработените предмети.

Т. Червенков

ПОПРАВКА

В брой 148 от 12 декември т. г. в информацията „Населовска разбита на Отечествен фронт“ — вясна връзка с новите задачи — началото на втория абзац да се четете: „Докладът изнесе секретарят на ОКР-ния комитет на Отечествен фронт Ненко Цанков“.

ДП „Българска роза“

— Горна Оряховица

ТЪРСИ

ЕНЕРГЕТИК — с висше образование и трудов стаж по специалността 5 години или със средно образование и трудов стаж по специалността 7 години.

3-2

ДЗС „РОДОПА“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

да закупи кран-товарач за самоходно шаси.

ПРЕДЛАГА

годни излизни машини за продажба:

1. Ремаркета за разхвърляне оборски тор 2
2. Стогомател 1
3. Сялка квадратно-гнездова 1
4. Плуг ПН-40 1
5. Плуг ПН 4-35 1
6. Култиватори на самоходно шаси 1
7. Вулкани ОВ-10 1
8. Балкан апарат 1
9. Виндпроуер 1

Справка: ДЗС „Родопи“ — Горна Оряховица, тел. 42-58, 42-57.

3-2

Йордан ВАСИЛЕВ

СИБИРСКОТО ГОРИВО

В най-отдалечената северозточна част от Европейския материк съветските геолози откриха още едно богато находище на природен газ. Това още веднъж потвърди основателността на съществуващата промяна, внесена напоследък в действащия петгодишен план (1966—1970 г.), пише наблюдателят на ТАСС Валентин Василев.

Програмата за снабдяване на европейските райони на СССР с гориво беше подложена на известно преразглеждане, тъй като то отдавна е гърде сериозен проблем и предмет на големи усилия при разработването на всеки нов план. На тези райони на Съветския съюз, както и на европейските социалистически страни, не достигат собствени горивни и енергетически ресурси. А на запад от Урал живее около 2/3 от населението на Съветския съюз. На същата територия се пада също такава част от промишлената продукция на страната.

През последните години социалистическа Европа решава съгласувано тези проблеми, което помага да се притява ос

тотата на горивния и енергетичния дефицит. „Географските несправедливости“ отчасти са поправени благодарение на гигантската тръбопроводна система „Дружба“, по която получава нефт Унгария, Чехословакия, Полша, ГДР, Белорусия и Прибалтика. На същата цел служат единната енергетична система „Мир“ и газопроводът между СССР и Чехословакия.

Доставките на гориво и електричество на запад правят още по-активно разработването на източните съветски райони. През 60-те години бяха положени няколко хиляди километра тръбопровода за доставяне на природен газ от Средна Азия в района на Урал, Москва и заобикалящите я мощни промишлени райони. По-евтините сибирски каменни въглища, макар да се превозват по железница, конкurrират украинските дори на запад от Урал.

През септември петилетка за почва осъществяването на още по-грандиозен проект — строителството на гигантски по дължината си и своята мощност газопровод от Сибир до западни

те съветски републики. В северозападната част на Сибир са открити находища на природен газ, където изчисляването на запасите се извършва в трилионни кубически метри. Това дава възможност да се гледа на ступените сибирски брегове на Ледовития океан като на бъдеща топлоцентрална на значителна част от Европа.

Сибир дава топливо — отнежът на парадоксалност, който се крие в това обстоятелство, не променя истината, с която в бъдеще може би ще трябва да се запознаят и други европейски страни. СССР сега доставя природен газ на Австрия. Разглеждат се перспективите за доставяне на природен газ и в Италия. Изглежда, че съвсем не е невероятна възможността на Милано да бъде студено без сибирско топливо.

Проектираният тръбопровод трябва да пресека Урал в северната му част и да продължи през северозточната европейска част на страната. Но съвсем неотдавна по трасето на газопровода на запад от Урал бяха открити находища от газ,

чиито промишлени запаси се изчисляват на 500 милиарда кубически метра. Стана реална възможността през близките години там да се добива толкова количество газ, което да е еквивалентно на около 70 милиона тона каменни въглища.

Механизмът на централизирано планиране позволи да се насочи в този район поток от дължавни кредити, макар че при разработването на сегашния петгодишен план за това не можеше да става и дума. След два-три месеца ще бъде завършено прокарването на газопровод до Рибинск (250 километра на север от Москва). Той ще стане част от цялата сибирска магистрала, нуклеуса от петгодишното планиране.

Нов високо-ефективен трактор „ХТЗ“

Замянето на гъсеничния трактор от 75 кс с новия трактор „Т-150“ (мощност 150 кс) ще позволи да се намалят ежегодишните експлоатационни разходи с повече от 100 милиона рубли, а броят на механизаторите приблизително с половин милион души. Освен това със стотици милиони рубли ще се намалят разходите за набавяне на техника, а икономията на метала ще възлезе на почти 3 милиона тона.

Това разказва на кореспондент на ТАСС председателят на все съюзното обединение „Союзсельхозтехника“ Александър Ежовски. Той участва в работата на все съюзното съвещание на сътрудниците на „Сельхозтехника“, което се провежда в Харков.

Новата машина е конструирана в Харковския тракторен завод. По своите техническо-икономически показатели тя превъзхожда най-добрите гъсенични трактори от тази класа. Теглото на трактора „Т-150“ е 10 процента по-голямо, но неговата мощност е два пъти по-голяма от старата машина. Новият трактор ще може да работи без капитален ремонт 6000 часа — 1500 часа повече от стария трактор с мощност 75 кс. Конструкторите на машината са отделили много внимание на подобряването на условията на труд на тракториста.

От месец октомври в Кубан се изпробват 4 гъсенични трактора „Т-150“.

БАЛКАНДЖИЯ

— Питаш, колко време откак съм започнал овчарлъка. Десет години ще станат подир някой месец, откак стадото тръгна след мен.

Слабичкият, невисок мъж разказва как в началото, когато влизал в стадото, заявил, че ще даде всичко — ниви, инвентар, но при едно условие — да му дадат постоянна работа, че не му се дели от Балкана. „Ще те направим овчар“ — казали му. И той скончил да опита този нов за него занаят.

Годините се заредили като зърна на броечка. Десетнаистина не са много. Но поведеш ли стадото, то става за тебе съзба и всеки момент, всеки ден и нощ сърцето ти трябва да е там, при него. Тогаваш разбираш защо тези десет години не са малко, защо не са отлетели незабелязано, бързо.

Димитър Маринов е един от най-опитните и най-добрите овчари на Буинковското ДЗС. Разбира се, имало е години, когато пред него са се нареждали други, но не е лесно да надминеш такива опитни овчарлъци като Цона Петрова от село Дрента, която и сега е между първите. Но като види човек

как повече за стадото си този позастарял мъж, ще разбере защо не на почит в стопанството.

— Никъде на друго място не съм ходил да работя — подхваща отново овчарът. — Моите връстници до оня ден, дето се вика, ходоха по градинарлък, а аз все тука, в Балкана съм живял. И той не ме е оставял гладен. Вярно, трудно се изкарваше коравият зальот от тази слаба, каменеста земя. Ама нали сме и чедра, трябваше да се грижим за нея. А колкото повече другаруваш и страдаш с нея, толкова по-мила ти става.

Наесен мислел да подменя стадото си, да вземе дзвизки. Само че още от малки да ги поеме, че знае какво е друг да се грижи за тях и какво е сам да си ги отгледа. А тези вече позастаряха. Цяла зима и цяло лято се грижи за тях, но не можа да надхвърли 50 литра мляко средно от овца. Наистина, вълната надмина два килограма, от 130 овце предаде 144 агнета с прираст 2242 кг, но старото си е все старо. А от овчарлъка не мисли да се отказва. Свикал е със стотина та овце и му е хубаво да тръгва сутрин пред стадото и да слуша как овцете хрупкат, да им намери най-хубавото място за паша, да подвиква на немирниците. Кръта му е „заразена“ вече от тази професия.

Най-горе в махалата Дукочин, на най-високото, е къщата на Димитър Маринов. Може би затова той най-напред от всички в района си купи телевизор. Всяка вечер, като подредят овцете и попривършат домашната работа, двамата с жена си сядат пред малкия екран. И са му благодарни, че ги „отвежда“ навсякъде, среща ги с много хора.

Ал. БЪЧВАРОВ

Йор. Карацалев

Новата организация се налага

Една година измина, откак в ТКЗС — Обединение бяха внедрена нова организация на труда в животновъдството и фуражното производство. Във всеки производствен участък бяха изградени фуражни и животновъдни бригади. Освен животновъдните, 20 кооператори произвеждат и доставят фураж за фермите. Към бригадите са прикрепени по 2 средни и един лек трактор със съответния прикачен инвентар. Ръководството се осъществява от завеждащ краевфермата Петко Върбанов и на овцефермата — Димо Райков.

Тай като крайното заплащане на

труда на животновъдите и на работниците от фуражното заето е в зависимост от изпълнението на плана за животновъдната продукция и фуражите, избегнати бяха споредите за качеството и количеството на фуражите.

Една година само показа предимствата на новата организация. Разчитайки на нея, животновъдите очакват през следващата година да увеличат продукцията и да постигнат още по-висока рентабилност на фермите.

Ст. Киров

ТКЗС — ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ ПРЕЗ СЛЕДВАЩИТЕ ГОДИНИ

За 10 години добивите от основните култури ще се увеличат около 2.5 пъти ★ Близко половината от обработваемата земя ще бъде под полска ★ Доходите на кооператорите ще нараснат над 1.5 пъти

Като главна задача през шестата петилетка в нашето стопанство е повишаване ефективността от използването на земята и подобряване плодородието на почвата. Предвижда се през 1975 г. общата продукция в сравнение с 1965 г. да се увеличи над 2 пъти, а стоката — повече от 2.4 пъти. Средните добиви от пшеницата ще нараснат над 2.6 пъти, от ечемика — 2, царевицата — над 3, захарното цвекло — 2 и прочие.

За увеличаване на средните добиви голям дял се пада на поливането, а сега поливната площ на стопанството представлява едва 16 на сто от обработваемата земя. Затова разширяването на поливните площи и изграждането им на съвременно високо техническо равнище е

едн от основните проблеми през следващите години. От тази година започнахме изграждането на напоителната система в с. Раданово с помпена станция на р. Янтра за 4000 дка. В процес на проучване е въпросът за изграждането на напоителната система „Полски Тръмбеш — Страхилово — Полско Косово“, с която ще се напояват около 40 000 декара плодородна земя. Изграждането на тези две системи ще даде възможност до 1975 година нашите поливни площи да достигнат 46 на сто от обработваемата земя.

Предвиждаме през 1969 г. бригадите за комплексна механизация със 105 механизатори да обработват 71 на сто от обработваемата земя на кооператива. Да произведат 53 процента от общата продукция. Производителността на труда на един човек да нарасне 6.6 пъти. По-нататъшното изменение на структурата на културите ще даде възможност до 1975 г. да се внедри комплексната механизация и в лозарството.

В прогнозата е предвидено бързото реконструиране на съществуващото зеленчуково производство. До 1975 г. ще се изградят две уединени зеленчукови градини с обща площ 3150 дка и една оранжерия от 60 дка. Това предполага задължителна концентрация и специализация на производството. Работата по изграждането на уединената зеленчукова градина започна още през тази година. Извършени са земемерските и проектантските работи.

При така очертаната ситуация в развитието на зеленчукопроизводството смятаме, че напълно основателно в най-близко време консервното предприятие „Мизия“, което се намира на територията на Полски Тръмбеш, да се обедини с нашето стопанство. Така ще се решат сполучливо много жизнено въпроси. С единното ръководство на преработвателното предприятие и ТКЗС ще се осигурят достатъчно суровини. Ще се премахнат противоречията при окачествяване на продукцията. Ще се осигури по-ефективно използване на трудовите ресурси.

В перспективата е поставен въпросът и за построяването на едно междukoоперативно плодохранилище на територията на нашето стопанство. Необходимостта му е продиктувана от обстойствата, че Полски Тръмбеш е в близост с такива големи консумативни центрове като Велико Търново, Русе и други градове.

През последните години животновъдството в нашето стопанство постигна значителни успехи. Създадохме се модерни и добре оборудвани ферми. Подобрим се породният състав на животните. Въведена е съвременна организация на труда. С внедряването на нова производствена техника за механизация на трудовите процеси в животновъдството значително нарасна производителността на труда. Така внедрената технология на отглеждане и хранене на кравите, съчетана с ефективната организация на труда е

позволила на семейството Стоянка и Ангел Еневи през настоящата година да отгледат 60 крави.

Тези резултати ни подсказват, че още през следващите години в стопанството могат всички производствени процеси да бъдат механизирани. Да се затвори производственият цикъл. А това ще позволи един кооператор да отглежда 60—70 крави, а отгук — неколкостотин пъти да увеличи производителността на труда. Особено внимателно обръщаме на индустриалните методи на работа в животновъдството.

В резултат на всичко това предвиждаме производителността на труда в стопанството да нарасне през 1975 г. в сравнение с 1965 г. — 3.1 пъти. Един човекoden в края на петилетката ще създава общо продукция за 26.10 лева. Това ще даде възможност да се стабилизира кооперативните фондове 2—2.5 пъти и се увеличат доходите на кооператорите 1.5 пъти.

Предвижда се на всички кооператори, навършили 55 години — за жените и 60 — за мъжете, да им се осигури безплатно храна и храна в кооперативната кухня. Да се осигури закуска на всички ученици до 14-годишна възраст, на които поне един от родителите работи в стопанството. До края на 1975 г. стопанството ще построи собствена почивна станция с 80 легла. Ще построи пионерски лагери за 120 деца на кооператорите. Осигурява издръжката и обезпечаването на детските ясли и градините в района на стопанството.

Такива ще бъдат в най-общите линии главните икономически задачи и резултатите от тях в развитието на стопанството ни към края на 1975 година, произтичащи от решенията на Юлския пленум на Партията. Както се вижда, отнася се не за обикновени промени в икономиката на стопанството, в бита на хората, а за коренно качествени изменения.

Петър ПЕТРОВ
председател на ТКЗС — Полски Тръмбеш

Обща ТПК

„Пенчо Цонев“

— С. Килифарево
И М А

вакантна длъжност за нощни работници.

Заплата по щатна таблица.

Постъпване веднага.

Желаещите да подадат молба до Управителния съвет на кооперацията.

ДИП „ПЪРВИ МАЙ“

—ВЕЛИКО ТЪРНОВО

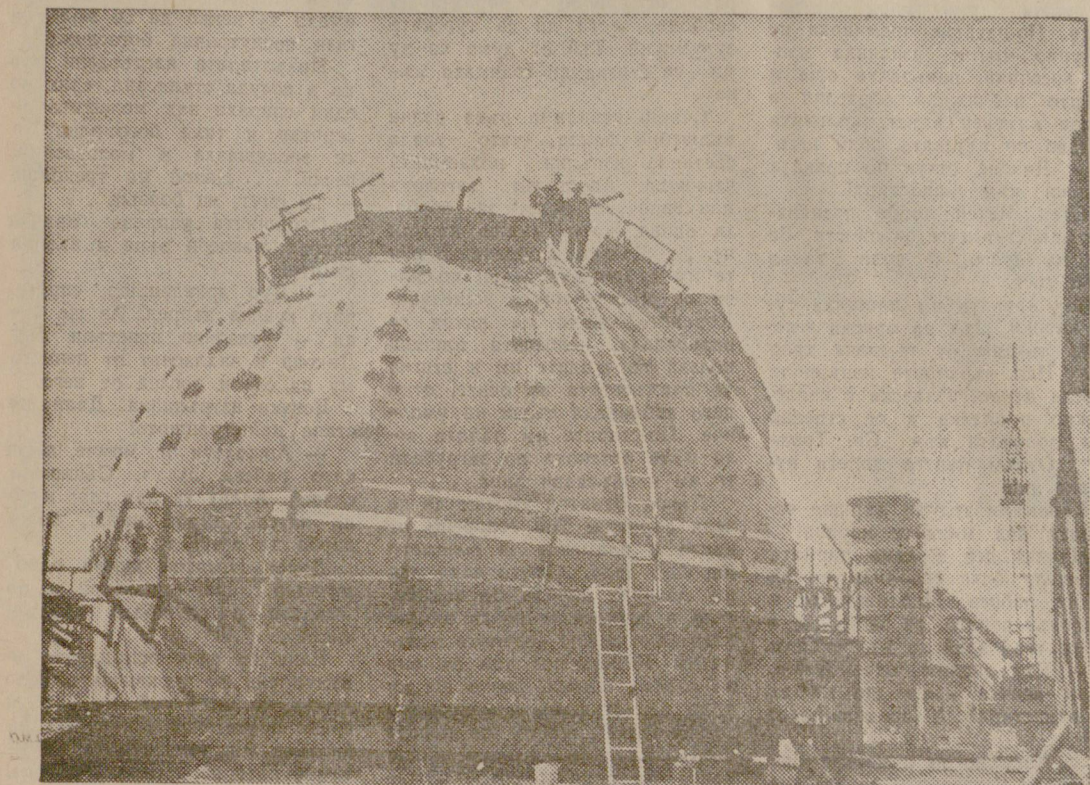
СЪОБЩАВА,

че ПРОДАВА леко-товарна кола „Варшава“-ликап с първоначална оценка от комисия 300 (триста) лева.

Желаещите да купят същата да подадат офертите си в предприетното най-късно до 17 декември 1968 г. — 16 часа. Отварянето на офертите ще стане на 18 декември 1968 г. в 8.00 часа.

Депозит за участие в търга 100 лева, който се внася в касата на предприетното.

Ф. Филипов

Монтаж на купола на новата доменна пещ № 6 на Нижнетагилския металургичен комбинат.

ПРЕД ДЕНЯ НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК

УСМИХНАТИ, ВЕЖЛИВИ

Магазинът за дамски обувки на улица „Отец Паисий“ в Горна Оряховица никога не остава без посетители и клиенти. Младите продавачки Мария Касарова и Иванка Новакова едва смогат да посрещат и да обслужват клиентките си, които са с големи изисквания, а някои дори капризни. Млада жена вече обува десетки и повече обувки и все не може ся

каш да намери това, което търси.

— Ето, започвайте да пробвате и този модел! — предлага й продавачката, като влиза цялото си внимание и желание да задоволи вкуса й. Другата продавачка в това време търси модела обувки по-удобни за малко болнавите крака на възрастна жена. А жените са много и с разнообразни искания. На коя по-напред да се угоди! Въпросите се сипят бързо, кръстосват се.

— Другарко, от този модел имате ли номер 37?

— Моля ви, дайте ми ето от тези обувки.

— Имате ли домашни пантофики? — и десетки други такива въпроси.

Тези две млади жени са намерили разковинчето за спечелване на повече клиенти, за спечелване на техни симпатии. Те не отказват дори и на жената, която им казва да запишат името й, че тя харесала някакви обувки, но в момента няма пари и ще дойде да ги вземе по-късно.

— Добре, добре — отвърщат й вежливо те и записват името.

За тяхната добра работа говорят и фактите, че те вече изпълниха годишния си план и до края на годината се очаква да реализират надпланово стокооборот за 10 000 лева.

Ст. ГРАДИНАРОВА

СРЕЩА В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Неотдавна ръководството на ГТП „Здрава храна“ в Горна Оряховица организира среща с участниците в движението за комунистически труд. Пред представителите на най-добрите колективи беше отчетено, че благодарение на социалистическото съревнование и дела на участниците в движението за комунистически труд няколко бригади и колективи вече изпълниха годишните си планове по стокооборота. Сред тях са работничките от закувалния „Здравец“, от павилионите до градската болница, на улица „Хаджи Димитър“ и др. Очаква се, че в чест на Деня на търговския работник и други колективи ще преизпълнят предсрочно годишните си задачи.

Г. Досева

КУЛИНАРНА ИЗЛОЖБА В ДЖУЛЮНИЦА

С помощта на най-добрите майстори-готвачи от нашия окръг в Джулюница беше уредена първата по рода си кулинарна изложба.

На нея бяха показани много видове варени и печени ястия, разнообразни салати, торти и др., както и начините за приготвяне на редица полуготови храни. Изложбата предизвика голям интерес сред хората с различни възрасти и професии и най-вече сред жените-домачки.

Ст. Киров

